

D ů v o d y:

Dovolací stížnosti nelze přiznati oprávnění. Stěžovatelka se poukazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolací stížnosti. Pokud se týče otázky oprávnění firmy W. ke stížnosti do usnesení soudu první stolice, vyplývá z obsahu kupní smlouvy ze dne 29. října 1912, že kupitelce, firmě A., a jejím právním nástupcům bylo vyhrazeno právo kupní a předkupní na dobu 25 roků a že toto právo mělo býti také vyznačeno ve vložkách kupitelkou nabytých. Jak vyplývá z pozemkové knihy, jest nyní vlastníci těchto vložek firma W., jež byla také vyrozuměna o povoleném výmazu práva kupního a předkupního, a nelze jí tudíž upřiti formální právo k rekursu. Otázku, zda vyhrazené právo kupní a předkupní skutečně má také platnost pro nástupce původního smluvníka, nelze řešiti v tomto řízení. I kdyby bylo lze přisvědčiti stěžovatelce v tom, že úřední vysvědčení obchodního soudu ze dne 26. srpna 1929, podle něhož firma A. byla vymazána z obchodního rejstříku, nutno klásti na roveň úmrtnímu listu podle obdoby § 34 knih. zák., přehlíží stěžovatelka, že právo kupní a předkupní není zapsáno výslovně jen na čas života (trvání) této firmy.

Čís. 10022.

Převod nájemního práva jako celku jest přípustným jen za souhlasu a za součinnosti pronajímatele. Nejsou-li tyto předpoklady prokázány, jest zamítnouti návrh na knihovní vklad převodu nájemního práva.

(Rozh. ze dne 24. června 1930, R I 445/30.)

K n i h o v n í s o u d povolil převod nájemního práva, vloženého pro firmu Sch., na Wally K-ovou. R e k u r s n í s o u d knihovní žádost zamítl. D ů v o d y: Jest jen řešiti právní otázku, zda lze nájemní právo s jeho právy a závazky jako celek bez účasti pronajímatele postoupiti účinně tak, že dosavadní nájemce z poměru smluvního úplně vystupuje. Otázka ta jest v literatuře sporná. Pro přípustnost postupu: Ehrenzweig, Systém vydání 1920 — § 329 lit. c), ovšem jen s omezením. Proti ní: Krasnopolski: obligační právo vyd. 1910 str. 266, Bartsch: knihovní zákon — 4. vyd. str. 389; Sedláček: obligační právo II. čl. 244 bod 2. Zákon nemá o tom přímého předpisu. Pro přípustnost postupu lze se dovolávati § 1393 obč. zák., podle něhož veškerá zcizitelná práva jsou předmětem postupu. Tímto předpisem se však daná otázka pro jeho všeobecnost spolehlivě neřeší, ježto jest přihlížeti ke zvláštním předpisům o právu nájemném (§§ 1090—1121 obč. zák.). Tam jest však jen ustanovení § 1098 obč. zák. (v doslovu III. novely z roku 1916 o podnájmu), podle něhož nájemce a pachtýř jest oprávněn najatou věc dáti do podnájmu, není-li proti tomu výslovné smluvní záповědi. Podnájmem přenechává se podnájemci (podpachtýři) užívání nebo používání buď částečně nebo úplně, nájemce však zůstává v dosavadním

nájemním poměru k pronajímateli, zejména se svými závazky, ježto pronajímateli bez jeho vůle nebo proti jeho vůli nelze platně vnučovati jiného smluvníka (dlužníka) §§ 1401 a 1402 obč. zák. Poněvadž zákon (III. dílčí novela z r. 1916) nic nestanoví o jinakém přenechání nebo převodu práva nájemního, jest z toho souditi, že zákonodárcem nic takového nebylo zamýšleno a že tedy postup práva nájemního jako celku není přípustným (§ 6 obč. zák.). Potvrzení k tomu jest v předpisech exekučního řádu, podle §§ 334 a 340 ex. ř. jest pro zhodnocení zaba-veného práva nájemního přípustná vnučená správa a vnučený pronájem, ne však prodej s úplným vyloučením dosavadního nájemce. Správou úpadkové podstaty firmy Sch. předloženou postupní smlouvou ze dne 12. září 1929 prováděný k tomu ještě jednostranný postup nájemního práva jako celku na Wally K-ovou jest tudíž nepřipustným a právně bezúčinným a není knihovní převod tohoto nájemního práva rovněž přípustným (§§ 26, 94 čís. 2 kn. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs odkazuje se na správné a výstižné důvody napadeného usnesení, které dovolací soud schvaluje, a podotýká se k jeho vývodům, že ani veřejná obchodní společnost ani úpadková podstata nejsou právníckými osobami a že nejde o to, zda a kdy nájemní (pachtovní) právo jest právem lpícím na osobě, nýbrž o to, že jednostranným úkonem nájemce (pachtýře) nemůže býti pronajímateli (propachtovateli) vnučena jako smluvník osoba, s níž smlouvu nedojednal. Na-
prosto vedlejší jest, že podnájem (podpacht) nebyl smluvně zakázán, neboť z toho plynulo by jen tolik, že pronajímateli (propachtovateli) bylo snad lhostejno, kdo bude věci užívati, ale neplyne z toho, že mu nezáleželo ani na tom, kdo bude platiti činži a kdo vůbec napříště bude jeho smluvníkem. Převod nájemního (pachtovního) práva jako celku byl by přípustný jen za souhlasu a za součinnosti pronajímatele (tak zejména také Bartsch-Pollak: Das österr. Grundbuchsgesetz, 1928, str. 311, a Dr. Jaromír Sedláček, Obligační právo, II., bod 244 čís. 2 str. 107), a jelikož ani to ani ono nebylo prokázáno, byl návrh na vklad převodu nájemního práva na Wally K-ovou rekursním soudem zamítnut právem.

Čís. 10023.

Do usnesení, jímž uznána příslušnost dovolaného krajského soudu, nikoliv namítaná příslušnost živnostenského soudu, jest rekurs přípustným.

K příslušnosti živnostenských soudů nenáleží spor mezi zaměstnavatelem a tím, komu byla mzdová pohledávka zaměstnancova přikázána k vybrání.

(Rozh. ze dne 24. června 1930, R I 462/30.)